

מ"י (טבריה) 459-02-17 - מדינת ישראל נ' מחמוד אבו זיינב

מ"י (טבריה) 459-02-17 - מדינת ישראל נ' מחמוד אבו זיינבשלום טבריה

מ"י (טבריה) 459-02-17

מדינת ישראל

נגד

מחמוד אבו זיינב

בית משפט השלום בטבריה

[05.02.2017]

בפני כב' השופט יריב נבון

מטעם המבקשת - רס"מ כפיר פדידה

מטעם החשוד - הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד דהאמשה

החלטה

היום הוגשה הצהרת תובע לפיה בכוונת התביעה להגיש כנגד החשוד כתב אישום תוך כדי מעצרו וכן בקשה למעצרו עד תום ההליכים.

החשוד נעצר ביום 1.2.17 בחשד לקשירת קשר לפשע וגניבת בקר.

יחד עמו, עצורים שניים נוספים החשודים אף הם בעבירות הללו.

על פי החשד, חשוד זה וחבריו העצורים אף הם היו מעורבים בשני אירועי גניבת בקר נפרדים בתקופה האחרונה.

כידוע, הצהרת תובע הינה שלב ביניים בין סיום החקירה להגשת כתב האישום, ובקשת מעצר עד תום ההליכים.

המחלוקת העיקרית בין הצדדים טמונה בשאלה האם קיימת עילת מעצר בנסיבות העניין ואם כן, האם ניתן להסתפק

בחלופת מעצר, שהרי עסקינן בעבירת רכוש ולכן ניתן להפיג את המסוכנות בחלופה מתונה יותר.

הפסיקה התייחסה בשנים האחרונות לריבוי עבירות הרכוש ביחס לבעלי חיים ולאמצעים חקלאיים, ולפגיעה הקשה

הנובעת מכך. לנוכח האמור, אף הרחיב בית המשפט העליון את תחולתה של עילת המעצר אף בנוגע לעבירות רכוש

ללא עבירות נלוות, ואף נפסק כי ייתכנו מקרים כי בהם עבירת רכוש יחידה תצדיק מעצר עד תום ההליכים לנוכח

המסוכנות והפגיעה הרבה הנובעת מכך. בהקשר זה אפנה לבש"פ 45/10 בעניין פאדי מסארווה מפי כב' השופט

עמית. באותו עניין, ציין כב' השופט עמית כי הוא מתקשה לקבל את הטענה כי עבירת רכוש יחידה או עבירת רכוש לא

מתוחכמת אינה מקימה עילת מעצר, מאחר ויש בכך כדי לעודד ריבוי עבירות.

ההלכה בהקשר לעבירות רכוש נפסקה בעניין פרנקל (בש"פ 5431/98) שם נאמר כי עבירות רכוש מקימות עילת מעצר אם הן עלולות לסכן את ביטחון האדם או ביטחון הציבור, מקום בו הן מבוצעות באורח שיטתי, או בהיקף ניכר, תוך התארגנות של מספר עבריינים או תוך שימוש באמצעים מיוחדים או מתוחכמים. בטרם אדון בשאלת עילת המעצר, אדגיש כי קיימות במקרה זה ראיות מספקות בשלב זה. החשוד שלפניי הופלל על ידי אחר, וכן קיימות ראיות נוספות המחזקות הפללה זו, ומן הסתם את החשד המיוחס לחשוד. עוד אדגיש, כי החשוד שמר על זכות השתיקה במהלך חקירותיו ומן הסתם לא סיפק גרסה חלופית שיהא בה הסבר לחשד ולראיות שנאספו כנגדו.

באשר לעילת המעצר, אכן עסקינן בעבירת רכוש. על אף זאת, התרשמתי לאחר עיון בחומר הראיות כי במעשים המיוחסים לחשוד, כמו גם לחבריו, טמונה חומרה רבה באשר לאופן ביצוען, לתעוזה הטמונה במעשים כגון דא, ואף לנוכח מעשים נוספים שבוצעו במהלך החקירה על ידי מקורבים לחשוד זה ולחשודים הנוספים העצורים בתיק זה, לרבות, איום מפורש על אחד המתלוננים לבל יזהה את העגלים, אחרת יפגעו בו, בכך יש חשש נוסף לשיבוש החקירה, והליכי המשפט, וכן הצבעה על מסוכנות לא מבוטלת. עיון בחומר הראיות מלמד על התארגנות של החשוד וחבריו לצורך ביצוע גניבת עגלים כאמור, כמו כן, חומר הראיות מלמד על ניסיון להעלים ראיות ואף בכך לשבש את החקירה. שוכנעתי לנוכח החששות שהבעתי כאמור, וקיומן של עילות מעצר, כי בשלב זה לא ניתן להורות על שחרורו של החשוד לחלופת מעצר, ומן הראוי כי חלופה כלשהי תיבחן היטב בהמשך, לאחר שיוגש כתב אישום. סבורני, כי כמצוות המחוקק יש מקום לבחון חלופת מעצר, אך לנוכח האמור לעיל, הנני סבור כי יש לעשות כן בצורה דקדקנית יותר לאחר הגשת כתב אישום.

אני נעתר לבקשה, אם כי אני סבור כי יש הצדקה להיעתר למלוא הימים. אשר על כן, אני מורה על מעצרו של החשוד עד ליום 8.2.17 שעה 12:00. זכות ערר לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום ט' שבט תשע"ז, 05/02/2017 במעמד הנוכחים.